

عنوان مقاله:

بررسی اثر بخشی درمان انسان‌گرایانه وجودی بر مکانیسم های دفاعی و کاهش تکانشگری در بیماران دارای اختلال شخصیت مرزی

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

میترا میرلوحیان - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، واحد نجف آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، نجف آباد، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: این پژوهش با هدف بررسی اثر بخشی درمان انسان‌گرایانه وجودی بر کاهش تکانشگری و مکانیسم های دفاعی در بیماران دارای اختلال شخصیت مرزی بود. روش: طرح پژوهش حاضر نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون-پس آزمون بود. جامعه آماری این پژوهش شامل زنان خانه دارد مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهر تهران بوده است که به صورت نمونه گیری دسترس تعداد ۳ نفر (۱۵ نفر آزمایشی) و ۱۵ نفر کنترل (به عنوان نمونه انتخاب شدند و از پرسشنامه های سبک های دفاعی اندروز و همکاران) ۱۹۹۳ (و تکانشگری بارت استفاده شده است. جهت تجزیه و تحلیل دادهها از آزمون تحلیل واریانس استفاده شده است. یافته ها: نتایج نشان داد که پیش آزمون گروه های آزمایشی و گروه کنترل در متغیرهای وابسته (مکانیسم های دفاعی و کاهش تکانشگری) در بیماران دارای اختلال شخصیت مرزی معنی دار نبوده است. نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که درمان انسان‌گرایانه وجودی، راهبردی موثر در بهبود علائم تکانشگری و مکانیسم های دفاعی و تجارب تجزیه ای اختلال شخصیت مرزی می باشد و می توان از آن به عنوان روش درمانی موثر بهره برد.

کلمات کلیدی:

درمان انسان‌گرایانه وجودی، تکانشگری، مکانیسم های دفاعی، اختلال شخصیت مرزی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1437419>

